

ומת. וכדברי רבי אלעזר בענין מותר עשירית האיפה של כהן גדול. שמאחר שהם קדשי קדשים, אף שהיה ראוי שיהא מותרם למה שהם, וירקב, כי אינו יכול לבוא לכך, מאחר שקדשי קדשים הם, לא ירקב, אלא יפול לנדבה.

ואם כן אפשר, שרבי יוחנן החולק על רבי אלעזר לענין עשירית האיפה, חולק גם על שני הדינים האחרים, ולדעתו, מי שהפריש שקלו ומת, ירקב שקלו. וכמו כן מותר נסכי נזיר, ירקבו.

הלכה ה'

מותר שבויים ומותר שבוי

מותר שבויים לשבויים, כלומר, אם גבו צדקה לצורך מצוות פדיון שבויים, ופדו שבויים באותם מעות, ונשארו מעות, ישמרום לפדות בהם שבויים אחרים.

ומותר שבוי לאותו שבוי, כלומר, אם גבו צדקה לצורך פדיון שבוי מסוים, [והוא הדין לצורך פדיון שבויים מסויימים], והיו מעות מרובים מכדי פדיונו [או פדיונם], זכה אותו שבוי [או אותם שבויים] במותר.

מותר עניים ומותר עני

מותר עניים לעניים, כלומר, אם גבו צדקה לצורך עניים, והיה במה שגבו די והותר לעניים שבאו עתה, ישמרו את המעות הנותרות לצורך עניים שיהיו לאחר זמן.

ומותר עני לאותו עני, כלומר, אם גבו צדקה לצורך עני מסוים כגון לקנות לו מלבוש, והיו מעות מרובים מכדי הצורך שנתכוונו לו, נותנים לאותו עני את מעות הנותרות.

מותר מתים ומותר המת

מותר מתים למתים, כלומר, אם גבו מעות לצורך קבורת מתים עניים, והיה במה שגבו די והותר למתים שיש לקבור עתה, ישמרו את המעות הנותרות לצורך קבורת מתים אחרים שיהיו לאחר זמן.

ולענין מותר המת, כלומר, אם גבו מעות לצורך קבורת עני מסוים, והיו המעות מרובים מכדי צורך קבורתו, מעיקר הדין יש למת לזכות בהם, כי נאספו המעות לצרכו, ונחלקו חכמים בדבר.